

POUTNÍK

ROČNÍK XVII
LISTOPAD 2013

SLZY

Zvony svolávají k jedné z posledních modliteb dne. Lesem se blížím ke klášternímu kostelu uctít Nejvyššího. Rázný dotaz kolemjdoucího na cestu přeruší ničím nerušené směřování k cíli. Lehkovážně „nevím“ mě pak zamrzí, stačilo se více zamyslet a věděl bych. Klanět se Otcí a bratra nechat bloudit? Lidská malost. Boží velikost dává druhou šanci: stejný kolemjdoucí jindy, možnost se omluvit a mluvit s ním. Je to člen anglikánské farnosti z Cardiffu, který mě později seznámí se svým duchovním, otcem Royem. Stařec, plný energie, stisk ruky čtyřicátníka, vrásky devadesátiníka. Osmdesátník. Muž s obrovskou vnitřní silou, stačí jeden pohled.

Před odletem do domoviny, po týdnu stráveném v tichu, využívám nabídky u Roye dvě noci přespat, bydlí nedaleko letiště. Přijíždím do Cardiffu na nádraží, je tu hodně lidí. Právě skončilo utkání ragby mezi Anglií a Walesem. Přes sedmdesát tisíc lidí ze stadionu se dalo do pohybu. V tomto mumrají se máme s Royem najít. Hledání netrvá déle než dvě minuty. Roy neskrývá nadšení fanouška Jižního Walesu, který vše sledoval z hlediště: „Fantastické utkání, vyhráli jsme, Wales, Yes!“

Během dvou dní mě ještě několikrát Roy překvapí, jak se coby kněz dokáže radovat z naprosto přízemních věcí a jak blízko má ke svým ovečkám, kterých několik potkáme. Má je ze srdce rád. Cestou z nádraží vyzvedáváme u jedné farnice dva Royovy psy. A pak jsme doma. Hodně krabic připomíná stěhování a začátek důchodu. „Víš, není to lehký, je to vlastně těžký jít do důchodu. Je to i pěkný, budu mít čas, ale ta farnost mi bude chybět.“ Večer pijeme gin s tonikem a povídáme: o Royově tříletém působení v Africe, o tom proč si zvolil dobrovolně celibát, proč nikdy nepije sám, i o psech. Historkami obyčejného „venkovského“ faráře prosvítá pokora a bytostná úcta k člověku. Roy je anglikánský duchovní, cítí se ale být součástí katolické církve a touží po úplném sjednocení. „Pro mě byl a je papež i můj pastýř.“ Realisticky a sebekriticky ale říká, že nás čeká ještě dlouhá cesta, a vyjmenovává chyby svého společenství. Cestu k jednotě Roy ale nastoupil odspodu, své ovečky učil mít rád „Řím“. Ostatně jeho výjezdy s farníky na duchovní obnovy do cisterciáckého kláštera mluví samy za sebe: „Jezdím s nimi tam, kde je Kristus“.

Druhý den snídáme vejce na měkko s toasty. „Od malinka snídám v neděli vajíčka,“ říká a mně se líbí, že od svých návyků neupustil. „Zavolal jsem kamarádovi, aby tě vzal na katolickou mši, za chvíli se pro tebe stává,“ i tato ekumenická poznámka je pronesena s naprostou samozřejmostí. „A večer, budeš-li chtít, můžeš jet se mnou na oslavy Nanebevzetí Panny Marie do našeho anglikánského kostela.“ Tato věta zas zahraje na strunu mé zvědavosti... Anglikánská mariánská úcta, pomyslím si. To, co pak večer vidím, předčí všechna moje očekávání. Tříhodinová ceremonie, známé mariánské nápěvy, modlitby, homilie a pak dlouhé procesí se soškou Marie po městě. Po závěrečném ohňostroji jsou všichni pozváni na grilování.

Večer opět povídáme. Vzácné chvíle s moudrými starci. Vzpomenu si na promluvu jednoho jezuita k novokněžím. Říkal, že předpokladem povolání není ani tak zbožnost, manažerské schopnosti, zdvořilost nebo inteligence, jako spíš vědomí vlastní zranitelnosti, křehkosti. Doslova řekl: „Musíte být dostatečně slabí“. Roy tuto podmínku splňuje beze zbytku. A Bůh ho prozkoušel v samém počátku služby. Vypráví: „Bratr mi před mým svěcením volal, že nepřijede, protože bude po noční unavený. Povzbudil jsem ho: ‚Přijed‘, máš přece tak rád vyzvánění zvonů, tentokrát budou bít dlouze.“ Vtom mu vhrknou slzy do očí: „Netušíš, kolikrát mě tato poznámka zamrzela. Po slavnostní liturgii ke mně přišel otec a silně mě objal. Místo gratulace zpráva, že bratr cestou na svěcení na skútru usnul, havaroval a na místě zemřel.“ Rána vlastní slabosti. Roy říká, že po více jak 50 letech, jako by to bylo dnes. A dokončuje vyprávění paradoxu Boží matematiky: „Myslím, že tato tvrdá zkouška se pro mě stala dveřmi k mnoha trpícím a zklamaným lidem, dobře jsem rozuměl tomu, co žijí. Bůh dopustil vysokou oběť, smrt milovaného bratra, ale dal mi prožít naplněný a šťastný život.“ Usínám a v dále bijí zvony, svolávají k modlitbám a bdění ty, kteří se chtějí klanět Nejvyššímu, Dárci pokoje a radosti, všemu navzdory.

Petr Diblík

CÍSAŘOVY NOVÉ ŠATY

Současná liberální doba nepřeje tradičním morálním hodnotám, nepřeje tradičním konzervativním postojům, ani stylu života. Vše musí být vlivem celosvětového lobbingu přizpůsobeno „novým podmínkám nediskriminace“, která všechny hodnoty a přirozené zákonitosti osvědčené generacemi obracejí naruby. Z nenormálností tvoří normy pro lidskou společnost, ať se jí to

*líbí či ne. Nepřizpůsobíš-li se a nepřijmeš-li je, jsi nepřítel, narušuješ společenské soužití a omezuješ lidská práva! Normální lidé, včetně křesťanů, jsou šikanováni za své konzervativní názory, hodnoty a životní postoje..
Na tuto paradoxní situaci jsem četl článek pani PhDr. Ireny Lesové v RC Monitoringu. Zde jej předkládáme, jako velmi poučný*

V dětství jsem četla pohádku „Císařovy nové šaty“. Jde o příběh hloupého a samolibého císaře, který už neví, co by si oblékl, jak by se povýšil, a o dvou vychytralých zlodějských krejčích. Šijí pro císaře zvláštní šaty, které může údajně vidět jen člověk urozený a chytrý. Dopadne to tak, že císař se před davem lidu prochází nahý. Ale protože se každý bojí přiznat, že žádné šaty nevidí, aby nevypadal hloupě, vykřikne pravdu malé dítě: „Ale vždyť císař je nahý!“ A otevře se cesta pro vyjádření pravdy.

Tahanice o rovnoprávnost svazků homosexuálních a manželských svazků muže a ženy mi tuto pohádku velmi silně připomíná. Miliony lidí ctí, a to zcela správně, že je to nesmyslné. Jaká asistovaná reprodukce u partnerů téhož pohlaví? Jaká stejná práva u naprosto odlišného typu soužití?

Celé je to nesmysl, ale kompetentní lidé jakoby ztratili rozumný náhled. Před Bohem si všichni lidé jsou rovni. Jsou stvořeni a jsou Kristem vykoupeni. Ale nelze převracet věci dané přirozeností. Muž je muž, žena je žena. Jejich spojením vzniká nový jedinec.

Popíráním toho, co je evidentní, se skutečnost nezmění, jen zkreslí. Úchylnka může být. Poruchy, odchylky jsou spojeny s lidstvem a s porušením prvotním hříchem. Někdo může mít náklonnost k témuž pohlaví (homosexualita), někdo k malému dítěti (pedofilie), někdo ke zvířeti (zoofilie). Nemůžeme však z žádného důvodu předělávat přirozené zákonitosti vzhledem k soužití. Muž si vezme muže, žena ženu a budou rovni svazku muže a ženy?

V soukromí si každý může ve svém bytě žít s kým chce, je to jeho soukromé právo a otázka svědomí. Ale nesmí porušovat pravidla lidského soužití. Nemůže ze svého individuálního způsobu žití vytvářet společenské normy.

Proč potom nemůže člověk s odchýlnou náklonností k dětem uzavřít sňatek např. s batoletem? Proč nemůže někdo

uzavřít právoplatný sňatek např. se svým psem, kočkou aj.? K tomuto svazku lze také přidat adoptivní dítě?

Jak může někoho napadnout odstranit slova matka a otec? Cožpak osoby téhož pohlaví jsou schopny rodičovství v biologické podstatě? Kde zůstal zdravý lidský rozum?

Rovnoprávnost lidí je správně zajištěna tím, že nejsou diskriminováni. Mají svá práva, nikdo by jim neměl ubližovat. Ale stejně jako nemůžeme tvrdit, že záliba či náklonnost k jinému než k přirozenému partnerovi je něco přirozeného, tak to nelze uvádět bez následků do praxe. Popíráním přirozených skutečností, překrucováním toho, co je, dochází k mnoha negativním společenským jevům.

V poslední době se např. objevují články popisující nezájem příbuzných o zemřelé, o úbytku pohřbů, jakožto projevů úcty a lásky k zemřelé osobě. Neobstojí vysvětlení, že jde o finanční důvody. Jde o to, že společnost se odtahuje od toho, co je přirozené a lidské.

Nepohřbívání nacházíme už v minulosti u barbarů nebo u zvířat. Ne u kulturních národů. Ztrácí se kultura a úcta jednoho k druhému. Snahou o srovnání všech do jednoho útvaru, popřením přirozené odlišnosti, se dostáváme k záluďnému podporování všeho extrémního nepřirozeného. Tím však umožňujeme potlačování zdravého lidství, což je velmi závažný posun k nelidským projevům a zásadám. Popírání pravdy umocňuje lež a následek vždy dopadá na lidstvo samo.

Člověk byl stvořen pro život v páru, jako muž a žena. Tak je možno se rozmnožovat, milovat, předávat život dál.

Nápady o možnostech jak jinak předávat tuto skutečnost jsou ve své podstatě nesmyslné a ohrožují zdravý vývoj člověka. To, že se šíří epidemie, jen svědčí o nakažlivosti záměrně zkreslovaného myšlení. O tom i o následcích svědčí historie lidstva.

CÍRKEV A STÁT: MAJETKOVÉ NAROVNÁNÍ

V listopadu 2012 byl poslaneckou sněmovnou schválen zákon o majetkovém vyrovnání s církvemi a náboženskými společnostmi a v letošním roce vstoupil v platnost. Jde o částečné napravení křivd způsobených komunistickým režimem. Tzv. „církevní restituce“ však vyvolávají na všech úrovních společenského života nejen bouřlivé emoce, ale také mnoho smyšlenek, spekulací, lži, pomluv a nedorozumění. Pokusíme se tedy zprostředkovat odpověď alespoň na ty nejčastěji se opakující námítky proti vyrovnání státu s církvemi.

1. Je církev jen pro věřící?

Církev neslouží jen věřícím v oblasti náboženství, ale zřizuje sociální zařízení, školy, nemocnice, hospice, pomáhá prostřednictvím charit apod. všem občanům bez rozdílu vyznání.

Církev historicky šířila vzdělanost, zakládala už ve středověku špitály, dávala možnost chudým dětem studovat, v kláštřích učila nová řemesla a nové způsoby zemědělského hospodaření, mnohdy nahrazovala a doplňovala činnost státu.

2. Je církev společenstvím prelátů?

Nikoliv. Církev je společenstvím lidí, kteří uvěřili v Boha a snaží se žít podle učení Ježíše Krista. Církev je rovněž otevřena všem občanům, kteří potřebují pomoc či kteří hledají duchovní hodnoty.

V době komunismu nebyly pronásledováni pouze kněží, ale všichni angažovaní věřící.

3. Jaké bylo financování církve před přijetím zákona?

Vlastní zdroje (dary, sbírky, výnosy z vlastní hospodářské činnosti) tvořily téměř polovinu (47%) peněz, se kterými církev hospodařila. Z veřejných rozpočtů se pak financovala více jak polovina provozu církve (příspěvek státu na činnost církví, spolufinancování škol, nemocnic a sociálně prospěšných zařízení – to vše jako u jiných soukromých subjektů).

4. Jaké bude financování církve podle nové úpravy?

Stát postupně přestane církev financovat a církev se tak stanou ekonomicky nezávislé. Výnosy z navráceného majetku nahradí státní příspěvek.

Během 17 let přestane stát platit platy duchovních, rok co rok se příspěvek bude o 5% snižovat, dál bude platit stát jen

vyrovnávací příspěvek do roku 2043, poté už se musí církev o sebe starat samy.

5. **Doplatí občané na nový model financování církví?**

Nedoplatí, dlouhodobě naopak získají. Církev bude platit daně a odvody, zaměstnávat zaměstnance apod. a celkově využívat majetek hospodárněji, než stát.

Zaměstnanci církve nebudou placeni z daní, stát v dlouhodobém horizontu ušetří na výdajích, které by jinak stále stoupaly.

6. **Co nová úprava přinese obcím?**

Obce budou mít uvolněn blokovaný církevní majetek, stanou se jeho vlastníky. Obce a jejich občané tak získají majetek v hodnotě několika desítek miliard.

Na dosud blokových pozemcích mohou obce a města nově stavět domy, komunikace apod. Otázka vlastnictví tak bude vyřešena ve prospěch obcí.

7. **Jsou ohroženi soukromníci a organizace, které vlastní církevní majetek?**

Nejsou, majetek jim zůstává. Právě za něj a za majetek ponechaný obcím bude stát církvím 30 let vyplácet finanční náhrady.

Vracení majetku, polí či lesů se týká jen majetku ve vlastnictví státu – tedy na pozemkovém fondu a v Lesích ČR.

8. **Co bude sebefinancování znamenat pro církve samotné?**

Budou nezávislé na státu. Musí přijmout odpovědnost a zásady dobrého hospodáře.

Investované prostředky se občanům vrátí prostřednictvím sociálních služeb, jako je školství, zdravotnictví, péče o seniory, ochrana památek a rozvoj kulturního dědictví. Církev bude moci více dbát na charitu.

9. **Kdo bude vlastnit vrácený majetek? Bude to Vatikán?**

Nebude ho vlastnit ani církev, ani Vatikán (tomu v ČR patří pouze budova nunciatury), ani biskupové, ale jednotlivé církevní subjekty, jako jsou farnosti, kapituly, kláštery atp. Církev se u nás skládá z více než 3 000 nezávislých jednotek, které se kvůli správě majetku mohou sdružit. Většinou majetek bude spravován na území jednotlivých obcí, těmi, kdo k němu mají konkrétní vztah. Výnosy budou sloužit k rozvoji území, na kterém se farnosti nachází.

10. **Není vráceného majetku moc, když věřících je málo?**

Částečně odškodnění nejsou jednotliví členové církve, ale církevní subjekty. Ty dostávají po právu zpět majetek, který jim dříve patřil. Navracený majetek a finanční náhrada za nevrácený majetek musí dostačovat k financování činnosti církve a údržbě kulturního bohatství.

Náklady na opravu jednoho kostela či historické budovy se pohybují mezi 5 až 50 miliony korun v průměru. Takovýchto budov je u nás více než 12 tisíc.

11. **Není finanční náhrada příliš velká?**

Hodnota majetku, který zůstane v rukách obcí, je mnohem vyšší než finanční náhrada, která z něj bude postupně vyplácena. Náhrada 44 Kč za metr čtvereční při dnešních cenách pozemků je spíše příliš malá. Navíc se značná část pozemků, které zůstávají obcím, nachází v intravilánu.

Na ocenění původního církevního majetku spolupracovalo ministerstvo kultury s ministerstvem financí a ministerstvem zemědělství. Metodika ocenění byla kontrolována renomovanou mezinárodní poradenskou firmou Ernst & Young.

12. **Co se stane se zaměstnanci lesů, které se vrátí zpět církvi?**

Ti, kdo budou mít zájem, zůstanou v zaměstnání, jen zaměstnavatelem budou církevní podniky.

Církev má zájem o odborníky, stejně jako o zachování tradiční výroby a řemesel. Jejím cílem není pouze vytvářet zisk, ale dobrým hospodařením napomáhat rozvoji společnosti.

13. **Zakáže církve vstup do lesa?**

Nikoliv. Podle § 19 Lesního zákona (289/1995 Sb.) má každý právo vstupu do lesa bez ohledu na to, komu les patří, s výjimkou vojenských lesů, chráněných území, školek atp. S právem vstupu do lesa je zákonem přiznáno i právo sbírat v lese suchou na zemi ležící klest a lesní plody pro osobní potřebu.

14. **Kam přijdou finanční náhrady**

Budou vypláceny po dobu 30 let, postupně budou nahrazovat dosavadní státní příspěvek. Církvím se tak usnadní přechod k finanční nezávislosti.

Náhrady se zčásti budou investovat do obnovy vrácených lesů, polí a kulturních památek. Proto církev nemá a nikdy mít nebude na kontech miliardy.

15. **Mohou církevní představitelé tento majetek rozkrást?**

Kontrolní mechanismy mají jak větší celky – jednotlivé diecéze, tak přímí vlastníci, tj. farnosti apod. Farníci se budou na správě majetku farností podílet v rámci diecézních ekonomických rad a analytické skupiny České biskupské konference.

Důsledná veřejná kontrola zajistí transparentnost hospodaření. Církev neplánuje majetek rozprodávat. Upřednostňuje jeho dlouhodobou správu.

16. **Co bude tedy s oněmi 134 miliardami?**

Církev je začne dostávat po roce 2014 a to tak, že dostane navracen majetek v hodnotě zhruba 75 miliard a 59 miliardy dostane postupně během 30 let jako náhradu za majetek, který se vracet nebude, protože zůstane obcím a soukromníkům.

Z tohoto majetku bude třeba každý rok mít výnos cca dvě miliardy, aby byly zajištěny platy duchovních, zaměstnanců a chod celého církevního aparátu. Počítáme, že to budou 2 % z celkového majetku církve. Musíme ale vytvářet i prostředky pro další investice do obnovy lesů, oprav nemovitostí a památek.

17. **Opravdu se katolická církev stane jedním z nejbohatších vlastníků v zemi?**

Nikoliv, z celkového objemu restitucí vyplacených lidem i organizacím od roku 1989 (tedy z 2,5 bilionu korun) tvoří církevní vyrovnání 134 miliard, což je 5%.

Také celková plocha lesů a polností, které církev nakonec bude vlastnit, jsou 4% z celkové výměry v naší vlasti. Církev tedy nevytvoří žádné impérium.

(převzato z www.sluzbaverejnosti.cz)

OSLAVA 100. VÝROČÍ ORLA V DOLNÍ ČERMNÉ

Je deštivá sobota 21. září 2013. Počasí, zdá se, se neumoudří, neboť stále prší. Členové Jednoty Orla v Dolní Čermné se chystají v tento den oslavit 100. výročí svého vzniku. Proto ta nejistota a nervozita, neboť část programu je na náměstí pod širým nebem. V 13.30 hod. začala vyhrávat dechová kapela pana Pavla Vašíčka z Dolní Čermné, schovaná před deštěm pod střechou čekárny. Přivolala tak několik desítek občanů s deštníky. Déšť před 14. hodinou ustává, dokonce vysvitlo na chvíli sluníčko. Vypadá to nadějně; asi nás má Pán Bůh rád.

A na místo srazu účastníků slavnostního průvodu v 14.00 hod. přicházejí na náměstí vzácní hosté. Zakladatel (1912/1913) a starosta Jednoty Orla v Čermné P. Ladislav Kaube, tehdejší zdejší kaplan, spolu s P. Gustavem Novákem, který započal jako starosta Orlovny v roce 1925. Oba kněze doprovázejí dámy, Filoména Marešová, manželka architekta Františka Mareše z Vyškova a Emílie Vojtěchová, manželka stavitele Bohumila Vojtěcha z Kyšperka

v podání zdejších ochotných divadelních ochotníků. Naše mladá moderátorka Katka Budínová s nimi udělala krátký rozhovor. Kaplani hovořili o svých mimo-kněžských aktivitách a práci v Orlu. Také jsme se dozvěděli, že pan architekt Mareš, bohužel, již zemřel, proto jej zastupuje jeho manželka paní Filoména. Paní Emílie zastupuje svého manžela pana stavitele Vojtěcha, který se dnes nemohl dostavit z důvodu zaneprázdnění. Měl ve Vamberku kolaudaci důležité stavby.

Poté se začal řadit průvod, do nějž se i tito hosté začlenili. V čele byla nesena státní vlajka, krok za ní vlajka orelská a vlajka městyse a poté tři historické vlajky jednot z Dolní Dobrouče a Letohradu – Orlice. Za dechovkou šla starostka Orlovny, starosta městyse a další hosté, za nimi něco kolem sta návštěvníků. Průvod se ubíral ke kostelu, kde již čekal otec Josef Roušar, zdejší farář s ministranty, kteří se zařadili do čela slavnostního průvodu. Průvod v kostele provázely žesťové slavnostní fanfáry. Při homilii promlouval otec Josef o lidských a společenských hodnotách, které jsou trvalé i v dobách, kdy společnost starým osvědčeným hodnotám nepřeje. Připomněl, že tyto hodnoty má ctít každý, zvláště pak Orel. Mše sv. byla obětována za živé i zemřelé členy Jednoty Orla v Dolní Čermné. Zdejší kostelní sbor provedl pod taktovkou dirigenta pana Pavla Vašíčka krásnou mši od pana Jiřího Pavlici „Missa brevis“. Toto provedení mělo u návštěvníků mše sv. velmi příznivou odezvu. Perfektní provedení, podobné profesionálům, jistá sóla, dynamický zpěv, bezchybné nástroje. Díky Vám všem, kteří obětujete svůj čas ušlechtilým cílům a svým zpěvem a hrou na hudební nástroje oslavujete Boha. Orelskou oslavu jste učinili oslavou Boha.

Při vycházení z kostela opět vítala dechovka všechny účastníky mše sv. a asi dvě stovky účastníků se přesunulo do Orlovny, kde bylo pro všechny na stolech přichystáno občerstvení, včetně dobrého vína z Moravy. Program na sále byl zahájen státní hymnou a hymnou orelskou. Obě hymny na výbornou zahrála dechovka. Přítomné hosty, sponzory a občany přivítala starostka jednoty Orla sestra Marta Marešová.

Mezitím se dostavil starosta Ústředí Orla, bratr Stanislav Juránek, který se také ujal slova. Vzpomněl, že před několika lety již Orlovnu navštívil, ale dnes ji téměř nepoznává, jak zkrásněla a její interiér působí příjemným dojmem. Taková proměna svědčí o veliké péči zdejších Orlů o jejich dědictví. Popřál požehnaná léta a hodně úspěchů všem Orlům. S dalšími zdravicemi a přáními ke stému výročí zdejší Jednoty Orla vystoupili další hosté; starostka Orlické župy sestra Marie Brandejsová, senátor Ing. Petr Šilar, starosta městyse Petr Helekal a další. (Pan Ing. Roman Línek, který se zúčastnil jen mše sv., musel odjet.) Moderátorka pak seznámila přítomné krátce s historií Orla Dolní Čermná od jeho založení až po současnost. V průběhu programu si mohli hosté a návštěvníci

prohlédnout v přísálí instalovanou výstavu o historii Jednoty Orla na dvaceti panelech – zvětšené historické fotografie i archivní dokumenty, historické předměty, vztahující se k Orlu.

V hudební části programu patřilo jeviště hudební skupině Pavla Vašíčka mladšího „Brass company“ a sólovým žákům ZUŠ Jindřicha Pravečka z Lanškrouna (většina žáků byla z Dolní Čermné). O tom, že výkon mladých hudebníků se líbil, že vybrané skladby byly velmi dobře zvoleny a provedeny a že vystoupení všech bylo jisté, svědčil vřelý aplaus obecnosti. Hosté se při příjemných skladbách a skleničce vína dobře bavili a se zájmem si též prohlédli výstavu. Mnozí poznali na zvětšeninách historických fotografií i své předky, o nichž živě diskutovali s ostatními. Čas plynul. V 18.00 hod. se na jevišti vystřídala hudební skupina „Projekt“ J. Vondráčka ze Sopotnice. Ta hrála k tanci i poslechu. K dobré náladě jistě přispěla i výborná kuchyně pana Jiřího Macháčka.

Oslava ke 100. výročí vzniku Jednoty Orla v Dolní Čermné se podle hodnocení mnohých návštěvníků vydařila. Pochvalně byla hodnocena organizace, zajištěnost, program i výstava. Jistě v tom hrálo svůj podíl i příjemné prostředí, vymalovaný a nově upravený sál, nové vybavení, jednoduchá výzdoba a příjemná obsluha mladých pomocníků.

Závěrem je nutné veřejně poděkovat všem, kteří se na oslavě podíleli: za práci a čas členům Jednoty Orla, dechové kapele, chrámovému sboru, panu faráři, divadelním ochotníkům, řediteli a žákům ZUŠ Lanškroun, hostům, hudební skupině Projekt a všem návštěvníkům, kteří svou účastí podpořili naši jubilejní oslavu.

Zvláštní poděkování patří především všem našim sponzorům: Radě Městyse Dolní Čermná, fi. HaS pana Hrodka, GS Agency Letohrad, panu Romanu Línkovi, náměstkovi hejtmána Pardubického kraje, senátorovi panu Petru Šilarovi, Ludmile Müllerové, Orlické župě Orla, tiskárně Dobel Dolní Čermná a Pekárně Letohrad. **Velmi děkujeme a vážíme si Vaší podpory.**

Informace

Almanach o historii Jednoty Orla v Dolní Čermné, vydaný u příležitosti 100. výročí jednoty Orla je možné si zakoupit v prodejně u Dvořáků, u paní Markové a v kostele v Dolní Čermné. Jeho cena je 20,- Kč.

V. Jansa

MODLITBA

Pokud se nemodlíme, zavíráme Pánu dveře, aby nemohl nic dělat

Marta a Jonáš se neuměli modlit.

Srdce, které se umí modlit a odpouštět; podle toho se pozná křesťan, - vysvětloval dne 8.10.2013 papež František v homilii při eucharistii v kapli Domu sv. Marty. Dnes se četlo evangelium, které zmiňuje světici, jíž je tento dům zasvěcen, a papež si z něho vzal podnět k promluvě o „modlitbě, která činí zázraky“ za předpokladu, že není „mechanickým úkonem“.

Marta (Lk 10,38-42) a prorok Jonáš (Jon 3,1-10) – tyto dvě postavy Nového a Starého zákona, podané v jednotlivých čteních dnešní liturgie, spojuje tatáž neschopnost. Neuměli se modlit. Tento aspekt rozvíjel papež František a vyšel přitom ze známé scény, v níž Marta téměř vyčítavě žádá Ježíše, aby jí sestra pomohla sloužit, namísto sezení a poslouchání. Ježíš jí však odpovídá: „Maria si zvolila nejlepší úděl.“ A tímto údělem, zdůraznil papež, je „modlitba, kontemplace Ježíše“.

Prvním úkolem v životě je modlitba, ne však papouškování.

„V očích Marty to byla ztráta času, taky se jí možná Marie zdála trochu zasněná. Dívat se na Pána jak nějaká užaslá divenka. Kdo si jí přeje? A Pán řekne: "To je nejlepší úděl", protože Maria naslouchala Pánu a modlila se srdcem. Pán vlastně říká tak trochu nám, že prvním úkolem v životě je modlitba. Ne však modlitba verbální, papouškování, nýbrž modlitba srdcem: nazíráním Pána, nasloucháním Pána, prosbou k Pánu. Víme, že modlitba činí zázraky.“

Modlitba tedy způsobí zázrak také ve starobylém městě Ninive, kterému prorok Jonáš z Božího pověření předpovídá zkázu, ale které se zachrání, protože jeho obyvatelé uvěří proroctví, obrátí se od prvního do posledního a ze všech sil prosí Boha o odpuštění. Nicméně, také v tomto příběhu dějin spásy je patrný chybný postoj Jonáše, který byl náchylný víc ke spravedlnosti než k milosrdenství, podobně jako Marta ke službě, která nezahrnuje niternost.

Marta pracovala, ale nemodlila se.

„Marta pracovala. Sloužila, ale nemodlila se. Ti, kteří jsou podobně umínění jako Jonáš, stávají se mstiteli. On šel prorokovat, ale v srdci si říkal: „Ale zaslouží si to, zaslouží si to, když to chtěli.“ Prorokoval, ale nemodlil se! Neprosil Pána, aby jim odpustil. Jenom jim dával co proto. Mstitelé jsou ti, kdo se považují za spravedlivé. Konec knihy Jonáš jasně ukazuje, že to byl sobec, protože, když Pán vyslyšel modlitby lidu a Ninive zachránil, rozzlobil se na Pána: „Ty jsi pořád takový. Vždycky odpouštíš.“

Modlitba, která je pouhou formulí, jakož i pesimismus nebo touha po pomstě, jsou pokušení.

Proto modlitba, která je pouhou formulí a nesídlí v srdci, uzavíral papež František, jakož i pesimismus nebo touha po pomstě bez odpuštění, to jsou pokušení, kterých se křesťan musí neustále varovat, aby si vybral „ten nejlepší úděl“.

Pokud se nemodlíme, zavíráme Pánu dveře, aby nemohl nic dělat.

„Také my, pokud se nemodlíme, zavíráme Pánu dveře. A nemodlit se, znamená zavírat dveře Pánu, aby nemohl nic dělat. Avšak, modlitba tváří v tvář problému, svízelné situaci či kalamitě, je otevřením dveří Pánu, aby vstoupil, aby věci napravil, protože On to umí zařídít a znovu uspořádat. To je modlitba, totiž otevření dveří Pánu, aby něco mohl učinit. Zavřeme-li dveře, Pán nemůže učinit nic. Mysleme na tuto Marii, která si vybrala nejlepší úděl a ukazuje nám cestu, jak otevírat dveře Pánu.“

AHOJ DĚTI!

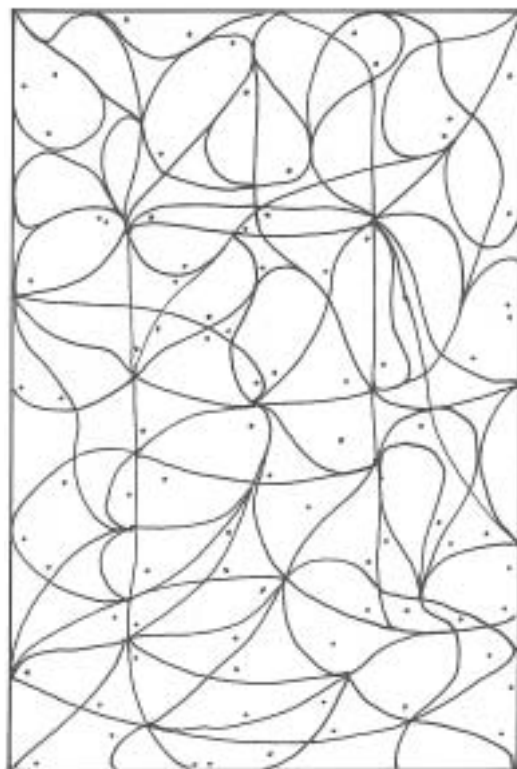

Začíná nám listopad. Další podzimní měsíc, který mnoho lidí těžce prožívá kvůli špatnému počasí, dešti, mlze a spoustě tmy. Dny se krátí, světla ubývá, ale právě tak je to přirozené v koloběhu střídání čtyř ročních období. Po létu si příroda potřebuje odpočinout, usnout, načerpat nové síly, aby na jaře zase předvedla svoji plnou krásu, rozkvetla a vydala plody.

Stejně jako lidský život. Jedni se narodí, druzí tento svět opouštějí. Jejich pozemská pout' skončila a po překonání brány smrti už zakoušejí život věčný. Tomu věříme a zvláště si tuto skutečnost připomínáme 2. listopadu o Dušičkách. Pamatujeme na všechny naše blízké, kteří již zemřeli. Zdobíme jejich hroby květinami a věnci, zapalujeme svíčky a hlavně se za ně modlíme.

Dnešní obrázek je rozdělen na mnoho dílků. Některé z nich jsou označeny jednou malou tečkou. Ty budou pro vás zajímavé, protože po jejich vybarvení zjistíte, co se v nich ukrývá. Pozor, některé dílky mají 2 nebo i 3 tečky, tak dobře prohlížejte. Umíte vysvětlit, co nalezený předmět pro tyto dny symbolizuje?

(Otazníček)

Pro starší:

Typický podzimní den. Je už skoro šero, fouká nepříjemný vítr, který strhává ze stromů ještě poslední listy. Mrholí a zima zalézá za nehty. Po chvíli začne hustě pršet. Deštník zůstal doma, takže člověk je v tu ránu promoklý a vyhlídka na teplé a suché oblečení je daleko. Plíživě se vkrádá nachlazení, rýma, kašel, chřipka,... zkrátka tělo se neubrání a onemocní.

Takhle to může vypadat navenek. Ale co náš vnitřní život - naše duše? Náš vztah k Bohu je také každodenně ohrožován spoustou vlivů. My však máme také takový "deštník", mocnou výzbroj - modlitbu. Setkání s Bohem, kdy mu svěřujeme celý den. Všechno naše konání chceme prožívat s Ním, děkovat Mu a chválit Ho. V radostech i starostech nebýt sami.

V křížovce dnes můžete vyluštit dokončení prosby:

Pane, dej prosím, ať si ten "deštník" tak často 1. tajenka 2. tajenka.

Legenda ke křížovce:

- A) dopředu, obytný přívěs, písmeno nazývané ES
- B) velký úlek, lesní plody, houkání
- C) římsky 49, spojka, hory v Rakousku, rezivění
- D) věda o chem. látkách, nadšení, velký kroužek
- E) chem. zn. dusíku, 1. tajenka, S s háčkem
- F) zkr. informační okénko, víra v Boha
- G) atletická disciplína, rodiče a děti, květní prášek
- H) výčitka, bolení, SPZ Pelhřimova
- CH) první v abecedě, ruský veletok, obyvatel Moravy
- I) buben afrických domorodců, polovina jména Anna, opak nevkusu, jedna ze samohlásek
- J) dlouhé i, nervozita před vystoupením, dávná civilizace, římsky 100

- 1) slaví svátek 1. 11.
- 2) velké polínko, hýbat se kývavě
- 3) zkr. římskokatolický, konec modlitby, to (tvar 6. p.), označení rychlíku
- 4) pokyn vozky, syn Abrahama, zkr. krajová lidová tvorba, dlouhé E
- 5) opak k nahoře, Izákův otec
- 6) chem. značka zlata, oslovení Josefa, dva, zkr. pro matematiku
- 7) něčeho je méně, Z s háčkem, 2. tajenka, písmeno nazývané EM

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
A													
B													
C													
D													
E													
F													
G													
H													
CH													
I													
J													

- 8) říkáme si TY, ženské jméno
- 9) druh účesu, IN dlouze, součást nervové soustavy
- 10) drubež, zkr. Krajský národní soud, spojka, druh oděvu
- 11) přesně, soused písmene O, zkr. tělesná výchova, dvě písmena po T
- 12) myšlení, osobní zájmeno, hovorově "už je to pryč"
- 13) šicí krok, blázen

(EJ)

Řešení z minulého Poutníka: Spojením všech čísel měla vzniknout zeměkoule.

KULTURNÍ KALENDÁŘ

So 16. 11. 2013 v 19:30	FreeParta Vás zve na 2. reprezentační FPles do kulturního domu v Nekoři Téma letošního plesu je Matrix. Zatančíme si s kapelou SKELET Ničeho se nebojte a přijďte. A co nás čeká? Předtančení, fotokoutek, domácí alkoholické nápoje jako léčivka, jeřabinovka, slivovice a další, koktejly, Matrixové překvapení, taneční pořádek a mnoho dalšího. Ubytování zajištěno na faře. Pro další informace volejte na číslo 731646837, nebo pište na mail freeparta@seznam.cz Jedeš? Já jedu
So 7. 12. 2013	Mikulášský turnaj ve stolním tenise Orlovna v Dolní Čermné

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA**Byli pokřtěni a stali se členy Kristovy církve:**

v Petrovicích	28. 9. 2013	Nikola Benešová	z Petrovic
v Petrovicích	28. 9. 2013	Dominik Beneš	z Petrovic
na Mariánské Hoře	29. 9. 2013	Jiří Josef Pecháček	z Horního Třešňovce
v Dolní Čermné	6. 10. 2013	Dominik Mareš	z Dolní Čermné

Rodičům pokřtěných dětí blahopřeji a vyprošuji všechny potřebné dary od Pána pro křesťanskou výchovu jejich dětí.

otec Josef

LEKTORSKÁ SLUŽBA

Listopad 2013			
Pá 1. 11.	Slavnost všech svatých	19.00	Vávrovi 264
Ne 3. 11.	31. neděle v mezidobí	7.30	Bláhovi 457
		10.30	Formánkovi 83
Ne 10. 11.	32. neděle v mezidobí	7.30	Nastoupilovi 303
		10.00	Macháčkovi 242
Ne 17. 11.	33. neděle v mezidobí	7.30	Zpěvákovi 195
		10.30	Macháčkovi 180 HČ ml.
Ne 24. 11.	Slavnost Ježíše Krista krále	7.30	Marešovi 172
		10.30	Kyšperkovi 128
Prosinec 2013			
Ne 1. 12.	1. neděle adventní	7.30	Pecháčkovi 330
		10.30	Formánkovi 83
Ne 8. 12.	2. neděle adventní	7.30	Menclovi 193
		10.30	Kunertovi 458
Ne 15. 12.	3. neděle adventní	7.30	Faltusovi 128
		10.30	Kužílkovi 202 HČ
Ne 22. 12.	4. neděle adventní	7.30	Langrovi 173
		10.30	Macháčkovi st. 180 HČ
St 25. 12.	Slavnost Narození Páně	10.30	Pecháčkovi MH
Čt 26. 12.	Svátek sv. Štěpána	7.30	Kunertovi 125
		10.30	Vávrovi 264
Ne 29. 12.	Svátek sv. Rodiny	7.30	Marešovi 264 HČ
		10.30	Moravcovi 267

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ

Petrovice	sobota 26. 10.	po večerní mši svaté (19 h.)	P. Josef Roušar
Dolní Čermná	úterý 29. 10.	16:00 – 17:55 h.	
Dolní Čermná	středa 30. 10.	15:00 – 17:00 h.	P. Ján Kubis z Dolní Dobrouče
		17:00 – 17:55 h.	P. Josef Roušar
Verměřovice	čtvrtek 31. 10.	16:30 – 18:55 h.	
V pátek 1. 11. a v sobotu 2. 11. 2013 se nezpovídá!			

Zprávy z farnosti DOLNÍ ČERMNÁ

30. neděle v mezidobí
27. října 2013
44. týden / 2013

BOHOSLUŽBY VE 44. TÝDNU:

Pondělí - 28. října	Svátek sv. Šimona a Judy, apoštolů		
Úterý 29. října	30. týden v mezidobí	18:00	mše sv. v Dolní Čermné za Alžbětu a Aloise Sukovy
Středa 30. října	Svátek Výročí posvěcení katedrály v Hradci Králové	18:00	mše sv. v Dolní Čermné za Jaroslava Bednáře, rodiče z obojí strany a živé a zemřelé z rodiny Bednářovy, Lenochovy a Dohnalovy
Čtvrtek 31. října	30. týdne v mezidobí	7:30	mše sv. v Dolní Čermné - za farníky
		18:00	mše sv. ve Verměřovicích - za Karla Moravce, manželku, dceru a rodiče z obojí strany
Pátek 1. listopadu	Slavnost VŠECH SVATÝCH - doporučený svátek	16:30	<i>pobožnost na hřbitově v Petrovicích</i>
		16:40	mše sv. v Petrovicích za Josefa Majvalda, manželku a rodiče
		19:00	mše sv. v Dolní Čermné za Antonína a Marii Pecháčkovy a sestru Marii
Sobota 2. listopadu	Vzpomínka na všechny věrné zemřelé	9:00	<i>schůzka ministrantů</i>
		16:15	<i>pobožnost na hřbitově ve Verměřovicích</i>
		16:30	mše sv. ve Verměřovicích - za rodinu Urbanovu
		18:00	mše sv. v Dolní Čermné - na úmysl Svatého otce <i>po mši svaté pobožnost na hřbitově v Dolní Čermné</i>
NEDELE 3. listopadu	31. NEDELE V MEZIDOBÍ	7:30	mše sv. v Dolní Čermné za Marii Křivohlávkovou, manžela a snachu
		9:00	mše sv. v Petrovicích za Vincence Vávru, manželku a syna
		10:30	mše sv. v Dolní Čermné - zaměřená pro děti <i>Při této mši svaté bude pokřtěna Amálie Adamcová.</i> za Ladislava Filáčka, manželku Ludmilu a syna Jiřího

NÁVŠTĚVA STARŠÍCH A NEMOCNÝCH FARNÍKŮ

Ve středu 29. 10. ve Verměřovicích

Ve čtvrtek 31. 10.

V pátek 1. 11. v Dolní a Horní Čermné.

ÚKOL PRO DĚTI

Úkol na mši svatou v neděli 3. 11. 2013 v 10.30 hodin v kostele v Dolní Čermné.

Napiš, nakresli, ...: Čím se jeden ze serafů dotkl úst proroka Izajáše? (Iz 6,6)

ODPUSTKY PRO DUŠE V OČISTCI

V pátek 1. 11. odpoledne a v sobotu 2. 11. po celý den je možné, při návštěvě kteréhokoliv kostela, získat **plnomocné odpustky**, přivlastnitelné pouze duším v očistci. Kromě tří obvyklých podmínek (sv. zpověď – je možné ji přijmout v týdnu před nebo také po 1. 11. a 2. 11., sv. přijímání, modlitba na úmysl Svatého otce) je podmínkou pomodlit se při návštěvě kostela modlitbu Páně a Vyznání víry.

Od 1. do 8. listopadu je možno získat po splnění tří obvyklých podmínek denně **plnomocné odpustky**, přivlastnitelné pouze duším v očistci, navštíví-li někdo hřbitov a pomodlí se tam třeba jen v duchu za zemřelé;

V ostatních dnech lze takto získat odpustky částečné.

POUTNÍK, LISTOPAD 2013

Vydává Farnost sv. Jiří Dolní Čermná 1, 561 53 Dolní Čermná

Internet: <http://dolnocermenska.farnost.cz>, e-mail: dolnocermenska@farnost.cz

Uzávěrka příštího čísla je 17. listopadu 2013, Poutník vyjde 1. prosince 2013

Členové redakčního kroužku: J. Roušar, E. Jansová, B. Macanová, J. Moravcová

Grafické zpracování: J. Adamec, T. Macháček, T. Bednář, P. Židek, V. Severinová.

Za pravopis textu příspěvků zodpovídá uvedený autor.

Tiskne Tiskárna DOBEL s.r.o., Dolní Čermná 231, Lanškroun, ☎ 465 320 144. Neprodejné, pouze pro vnitřní potřebu...

Nicméně je možná finanční spoluúčast – výrobní náklady spojené s vydáním jednoho kusu Poutníka činí 7,- Kč.